

(Ὁ Βασιλεὺς ὅσ' ἠν Τράπεζαν τὴν θέαν τοῦ λαμβάνει
κί' ὁ σπαρτίτης ὁ Τσιγγρὸς τὸν σερβιτόρο κάνει.)

ΤΣΙΓ.—Νάί φάτενε τὸ ἔχειν μου καὶ ἔλα μου τὰ βόλγια,
τὸν Ὄρωπό, τ' Ἀνάβρυτα καὶ τὰλλα περιβόλγια,
ἀλλὰ τὸν Μεγαλόσταυρο μονάχα σὰς γυρεύω,
κί' ἐγὼ μὰς ὅτ' Παλάτι σὰς θάλωθ' ἀ μαγειρεύω.

(Μακρὰν ταίναν ὅσ' ἠν Τσιγγρὸ ὁ Βασιλεὺς περνεῖ
καὶ ὁ Τσιγγρὸς μ' ἐλόχρυσον ποτήρι τὸν κερνεῖ.)

ΤΣΙΓ.—Πῆῆτεν, Μεγαλειότατε, νὰ φύγουν ἡ χολαῖς...
ἂν ἤπνε τοῦτο τὸ κρασι κανένας Βασιλέας.
'Εγὼ πληρώνω τακτικὰ μεγάλους ἑπιστάταις
καὶ δούλους καὶ γραμματικούς καὶ σκύλους καὶ δραγά-
καὶ ἔλα τὴ Τραπεζία μου κοσιῖτον ἀκριβῶ... [ταῖς,
πῆῆτεν, Μεγαλειότατε, καὶ βόλτεν το στραβά.
'Σὰν τὰ Τραπεζία τοῦ Τσιγγρὸ ἂν κάνουν σὺτε Φράγ-
[γοῖ...
δὲνὸ δραγμαῖς, νὰ σὰς χαρῶ, κοσιῖτε: τὸ σπαρτάγγι...
Πῆῆτεν, Μεγαλειότατε... ψυχῆ μου ὅτ' ἀ Πατήσια...)

(Ὁ πρίγκηψ ὁ Χριστόφορος φωνάζει: ἐμπάρμπα τσίσινα,»
κί' αὐτοὺς ὁ μπάρμπα ὁ Τσιγγρὸς σιγά σιγά τὸν κερνεῖ
καὶ εἰς τὸν Βασιλόπαιδα τὴν παραμάνια κάνει.)

ΤΣΙΓ.—Πῆῆσ'τεν, χορφέτεν, νὰ πᾶν ἡ πίκραις κάτω
καὶ ὁ Τσιγγρὸς σὰς χαιρετᾷ μὲ τὸ πογγί' γεμάτο.
Φάτεν, Μεγαλειότατε, καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ φρούτα...
ἀς παίξουν τὰ σιμάρματα, ἀς παίξουν τὰ λαγούτα...
Μὲ τόσα πλοῦτη τοῦ Τσιγγρὸ ὁ νοὺς σὰς ἂν σασιῖτε;
δὲνα δραγμαῖς, νὰ σὰς χαρῶ, ἡ φράουλα κοσιῖτε.
'Ἡ δόξα τὴν σακκοῦλά μου κονταῖ: νὰ φερᾶν...

(Γῆ νὰ γελᾶσουν τὰ παιδιὰ καὶ τὴν ἀρκοῦθα κάνει.)

ΤΣΙΓ.—Ἐμῆθουσα, μ' ἐπῆσάνε τὰ Χιῶτικα καπερίτσινα...
νά! σπᾶστεν τὰ τσανάκια μου καὶ ἔλα τὰ σερβίτσινα...
Ὀδοῦ!... ἦσαι!... ἐμῆθουσα... ἂν ἔξρω τί νὰ κάνω...
Ὀδοῦ!... ὁ Μεγαλόσταυρος ὅτ' στήθος μου ἀπάνω...
'Ὁ Βασιλεὺς ὅτ' σπῆνι μου... ὁ κόσμος ἀς τὸ μᾶθη,
κί' ἀς χάση κάθε μου ὄχτρος ταγὰ μὲ τὸ καλᾶθι...
'Ἀς τὸ τηλεγραφεύσουνε οἱ τόσοι μου ἀδέρφοι.
'Ὅτ' Σόρα, ὅσ' ἠν Τσιροπινά, ὅτ' Χιῶ καὶ ὅτ' ἠν Ἐδρόπη...
Νάί πάρετεν τ' Ἀνάβρυτα καὶ καθεμιά μου μάνδρα...
δῖνω πρακῶσαις μετρηταῖς κί' ἐγὼ ὅσ' ἠν Ἀλεξάνδρα...
'Ἀς πᾶν, Βασιλέ, κί' αὐτὸ μὲ τὰλλα τὰ κοντόλια...

(Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν ἀδεῖζει μὴ μποτιλια.)

ΤΣΙΓ.—Καριζῶ καὶ τὸν Ὄρωπό... ἔδ'εβα ἡ πατρίς...

(Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν ἀδεῖζει ἄλλαις τρεῖς.)

ΤΣΙΓ.—Πῆῆτεν, τραγουδεῖτεν καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
κί' ἐγὼ τὸ ἴσο σὰς βασῶ, τὸν γάβρο σὰς κάνω...
Μοῦ βάζουν Μεγαλόσταυρο καὶ ἀπ' ἐμπρὸς κί' ὀπίσω...
ἀθόνερο γὰ τὸ θεὸ νὰ μὴ λιγοθυμῶ...
Ὀδοῦ!... τὸν Μεγαλόσταυρο, διαβόντρο γυροῖ, ἔπῆρα,

καὶ τὸ μαντάτο γράφετεν ὅτ' ἠν Χιῶ καὶ εἰς τὴ Σόρα...
ἦσαι!... ὁ Μεγαλόσταυρος ἵππιλιον τὸν νοῦ μου...
ἔλαστεν κί' ἄλλη μὴ φορὰ νὰ ὄητεν τὸ μενοῦ μου.

(Ὁ Χιῶτης ἐθουσιουσαθεῖς τσακίζει μὴ μποτιλια
κί' ὁ Βασιλεὺς σπᾶνετα μὲ ἔλη τὴν φουλίλια,
κί' ὁ εὐερέτης ὁ Τσιγγρὸς μὲ τοῦματις ἴσινα φέρχει,
ἡ δὲ Ἀδὴ τὸν βεβαῖοι πᾶς πάντα θὰ τὸν ἐχῆ.)

Πρὸς τὴν Ἀδὴν ἐπιστολή,
ἀνδιαφέρουσα πολὺ.

'Ἀφοῦ τραπέξ' ἔκαμε εἰς τὴν Ἀδὴν ὁ Χιῶτης,
τολμῶ κί' ἐγὼ ὅτ' σπῆνι μου, καθὸ φερροδότης,
νὰ προσκαλέσω τὴν Ἀδὴν μὲ ἔδον μου τὸ θάρρος
κί' ἀς δοδοχήση κί' εἰς ἐμὲ μικρὸν νὰ δώσω βάρος.
Θὰ ἔχω ὅτ' τραπέξ' μου ἑλληνικὸν γχιουβέτσι,
γιασῶρι καὶ σπληνάντερα κί' ὄλλιγον κοκροῦτσι.
'Ἄν εἶναι Μεγαλόσταυρο, ἄλλ' εἶμεθα κί' ἔμετε,
μονάχα ὁ σῶρ Τσιγγρὸς δὲν φαίνεται ἀσίκης,
ἐλπίζων δὲ ν' ἀζιωθῆ καὶ ταῦτης τῆς τιμῆς
μῆνε θεράπων ταπεινός...

ὁ Σταυρὸς ὁ Μπουλιχης.

(Ἀπάντησις ἐκ τῆς Ἀδὴς καμμία δὲν ἐδόθη
καὶ μένου ἀνεκπλήρωτοι κί' οἱ τοῦ Μπουλιχῆ πόθοι.)

Καὶ ὄλλιγαις ποικιλιαῖς,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελιαῖς.

'Ἀπόκριφα τῶν Ἀθηνῶν καὶ θαύματα ἐκείνου
τοῦ τρελλοῦ Ἀγγλοῦ τοῦ Τζακίτ τοῦ Περιηγητοῦ...
ἔγραψαν κί' ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Φερντινῶ,
ἀσχολουμένου εἰς αὐτὰ κί' ἐσο' ὅτε ποιητοῦ.

— 22 —

'Ἀς μᾶθη κάθε Νομικὸς καὶ ἡ Δικαιοσύνη
πῶς βῆγχαν τότε ἡ *Εκλογα Λεξις—Κοιναταινι*,
κομὴ ἀπεναιτίου ἔναιτις Ἀντόνιου Μοφερράτου,
ἂν θῆναι Ἰλουστρίτσιον εἰς πρῶμος ἀδοικῶτους.

— 23 —

Βιογραφία γλαφυρὰ τοῦ πάλαι Μοφερράτου,
γράφεται ὑπὸ τοῦ Παναῖ, ἀνδρὸς λογιωτάτου.

— 24 —

'Ἐτὸ Ζαχαροπλαστον ἐκείνου τοῦ Βαλοσῆμ,
κάτω τοῦ Ἰπουργεῖου τοῦ τῆς Δικαιοσύνης,
θαυμάσιον γρανιτὴν θὰ εὐρῆς μὲ καλᾶμι
καὶ παγωτὰ ποικιλια καὶ ὄρας εὐφροσύνης.
'Ἐκαί μὲ καλαμᾶμι τὸ παγωτὸ ρουφῆς
καὶ εἰς σπανίαν γεῦσαι κί' ἀπόλαυσιν τρυφῆς.

